

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***B év – Évközi 23. vasárnap****Gondolatok vasárnapra****A KÖTÉLTÁNCOS – Bruno Ferrero**

Volt egyszer egy kötéltes, aki a mutatványaiból élt. Félelmetes magasságban egyensúlyozott, ráadásul biztonsági háló nélkül. Egyik alkalommal egy kisváros piactere fölött feszítette ki a kötelét, majd hangosbeszélőn hívta oda az embereket.

Nagy tömeg gyűlt össze. A művész végigment a kötélen, először lassan, majd futva, végül mintha táncolna. A tömeg lelkesen tapsolt. Az ember felcipelt a kötéltre egy széket, s bár annak csak két lábát tudta a kötéltre helyezni, békésen beleült, és mintha olvasni akarna, elővett egy újságot. Elkezdett előre-hátra hintázni. A tömegből néhányan felkiáltottak ijedtükben, de ő mosolyogva újra egyensúlyba hozta magát a vékony acélkötélen.

Nem sokkal ezután egy biciklit tartott az immár hatalmas tömeg elé, és így szólt a hangosbemondóján:

Oda-vissza végig megyek a kötélen ezzel a biciklivel. Szerintetek menni fog?

- Igen! - kiabáltak nagy meggyőződéssel. A művész elmosolyodott:

- Ha ennyire bíztok az ügyességemben, valamelyikőtök jöjjön ide hozzám, és én elviszem egy körre a biciklimmel.

A téren hirtelen mindenki elhallgatott. Senkinek sem volt elég bátorsága ehhez. Ekkor váratlanul előlépett egy kisfiú.

- Majd én! - kiáltotta.

A művész felsegítette egy lépcsőn a kötéltre. Maga elé ültette és tökéletes egyensúllyal, nyugodtan indult el a kötélen, miközben a tömeg lélegzet visszatartva nézte a mutatványt.

Kétszer is végigtekert, s a végén a tömeg hatalmas éljenzésben és tapsviharban tört ki.

Mikor a kisfiú visszaért a térre, valaki megkérdezte tőle:

- Nem féltél odafent?

Ő csak mosolygott:

- Egy kicsit sem. Az az ember az apám.

„Az Úr a te őrződ, az Úr oltalmaz téged, Ő áll jobbod felől.

Nem árt neked nappal a nap, sem éjszaka a hold.

*Megőrzi téged az Úr minden bajtól, megőrzi az Úr lelkedet,
megőrzi az Úr jártadat-keltedet most és mindörökké.” (120. Zsoltár)*

23. ÉVKÖZI VASÁRNAP

A mai igehirdetés emlékeztet a messiási ígéretekre. A messiás az emberiséget felemeli és üdvösségre segíti.

Iz 35,4-7a: Izaiás az olvasmányban a messiás eljövételét azzal okolja meg, hogy minket jön üdvözíteni. Minden tettével és ajándékával ezt a célt szolgálja. A betegeket is ezért gyógyítja.

Izaiás az összes betegséget úgy foglalja össze, hogy négyet említ meg: vakságot, a süketséget, a sántaságot és a némaságot. Az evangélium már csak a süketnéma gyógyításáról számol be.

De miért csak erről beszél, amikor az Üdvözítő sok betegnek adta vissza az egészségét? Akkor értjük ezt meg, ha arra gondolunk, hogy Jézus nemcsak a testet, hanem a lelket is gyógyította, mindig az egész ember üdvösségét akarta.

Jak 2,1-5: A Jézus által hozott új értékrendet tükrözi Szent Jakab levele is. Elítéli a személyválogatást, és érzékletes képpel szólít fel a szegények iránti tiszteletre, a róluk való gondoskodásra. Amint Jézus gyógyításából kitűnt: ahogy mindent meg kell tennünk az egészség megőrzésére vagy helyreállítására, úgy küzdenünk kell a nyomor, annak minden fajtája ellen is.

Mk 7,31-37: „Effata” - Jézus is arámul szól a süketnémának, de szava minden emberhez szól, akármilyen nyelven beszéljen is. A „nyílj meg!” parancsa nem pusztán a testi gyógyítás eszköze, hanem az egész emberiségnek szóló meghívás: nyíljanak meg az érzékszerveink arra a másik világra, amely túl van a földi élet szűkösségén. Új hallással, új látással ajándékoz meg, amely a hitből fakad. A hitben pedig megváltozik a dolgok értékrendje: kiderülhet, hogy valójában jelentéktelen az, amihez korábban nagyon ragaszkodtunk, és fontosságot nyer, amire addig ügyet sem vetettünk. Jézus egyszerre gyógyítja a testet és a lelket: aki a nyomában jár, az rátalál az igaz élet útjára.

† EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 7,31-37)

Abban az időben: Jézus elhagyta Tirusz vidékét, és Szidonon át a Galileai-tóhoz ment a Tízváros határába. Itt eléje hoztak egy dadogva beszélő siketet, és kérték, tegye rá a kezét. (Jézus) félrevonta őt a tömegeből, a fülébe dugta az ujját, majd megnyálazott

ujjával megérintette a nyelvét. Föltekintett az égre, fohászkodott és így szólt: „Effata, azaz: Nyílj meg!” Azon nyomban megnyílt a füle, megoldódott a nyelve, és érthetően beszélt. Jézus megparancsolta nekik, hogy a dologról ne szóljanak senkinek. De minél jobban tiltotta, annál inkább hirdették. Szerfölött csodálkoztak, és hangoztatták: „Csupa jót tett: A siketeket hallókká teszi, a némákat pedig beszélőkké!”

Ezek az evangélium igéi.

ERŐGYŰJTÉS – FELÜLRŐL – Gyökössy Endre

Egyszer egy lelkész barátomhoz valaki rengeteg panasszal kopogtatott be: ez ezt mondta, az azt, az ügyvédje így, az orvosa úgy, ezt a szomszéd... A szelíd, kedves, öreg lelkész megkérdezte tőle:

Aztán, testvérem, mit mondott az Úristen?

Az illető egészen meghökkent, szinte a szava is elakadt:

Az Úristen?... Tényleg, mit mondott? — Mert hátha Ő egészen mást mond, mint mások... Bizony, legtöbbször pont az ellenkezőjét mondja, mint az ügyvédünk!

Nos, a zsoltáros háromezer évvel ezelőtt, amikor üldözői szorongatták, és igencsak felszaporodtak körülötte a bizonytalansági tényezők, akkor nem szomszédolt, nem az ügyvédjét kérte, nem a szomszédba szaladt, hanem kiáltott. Ma így mondjuk: imádkozott. Az ima bekapcsolódás a nagy adó-állomásba, erőnyerés felülről. Nem csupán dialógus, hanem erőt kapunk általa. Magát Isten Szentlelkét, mint erőt, dinamikát. Manapság óriási parabolatükrökkel gyűjtik össze a napenergiát, s az emberiség abban reménykedik, hogy ha az olaj elfogy, akkor majd a Nappal fogunk fűteni. Nekem más reménységem van. Hogy egyszer mi, hívők, igazán hinni fogunk a Pneumában, az isteni Lélekben, és össze is tudjuk gyűjteni a lelkünkbe. Így amikor a bizonytalansági tényező növekszik, növelhetjük az erőnket. Ahogy a zsoltáros megtette.

Köszönjük, Urunk, hogy a Te Igéd örök, és erő van benne. Különben nem olvashattuk volna ezt a háromezer éves zsoltárt, már régen feledésbe merült volna. Köszönjük, hogy akadtak Lélek által ihletett emberek, akik le tudták írni az örök emberi érzéseket, félelmeket, örömeket, győzelmeket és a Te szíved melegét.

Uram, taníts minket imádkozni! Nem szavakat mondani, hanem bekapcsolódni a Te lényedbe, lelkünk mélye felé behatolni oda, ahol összeér szívünk a Szíveddel, lelkünk a Lelkeddel.

Uram, mi, modern emberek rossz alvók vagyunk, arra kérünk, hogy ebben a hajszolt és bizonytalan világban hadd tudjunk lefeküdni, Szívedre hajtani fejünket, tudatosan elaludni, és félelem nélkül felébredni. Nagy dolgot kérünk, add meg nekünk, Uram! Ámen.

IMÁDKOZZUNK!

Jóságos Istenem,
a betegekért könyörgünk hozzád.

Gyógyulást vagy legalább enyhülést kérünk számukra,
fájdalmaik elviseléséhez.

Ők most ezt a legfontosabbnak látják, érzik.

Te, Uram, kérünk sugald szívünkbe ezeket a szavakat:

„A legfontosabb az, hogy a lelked ne legyen beteg!”

Uram, legyen meg a Te akaratod!

Ha Te akarod, meggyógyíthatod őket.

Ha a Te szent akaratod az,

hogy tovább viseljék a keresztyüket,

akkor kérünk Téged, adj nekik erőt is hozzá.

Védeld a betegeket és enyhítsd fájdalmaikat.

Teljesedjen be rajtuk a Te szent akaratod.

Segítsd őket kegyelmeddel,

hogy türelmesen vigyék keresztyüket.

Kérlek Téged mi magunkért is,
akik értük imádkozunk.

Tisztíts meg szívünket, hogy imáink
méltók legyenek a meghallgatásra,

és a mi könyörgéseinkért áraszd
rájuk szent kegyelmedet. Ámen.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkápolna: szentmise vasárnap 11 órakor

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!

SZENTMISE a BETEGEKÉRT és SZENTSÉGIMÁDÁS – kórházkápolna csütörtök 15 óra